

LA PATÈTICA TXAIKOVSKI

— Simfònics al Palau 2022|2023 —

DISSABTE, 8 OCTUBRE 2022 – 18.30 h
Palau de la Música Catalana - Sala de Concerts

LA PATÈTICA Txaikovski

Elia Cecino

piano
(guanyador del
Concurs Ricard Viñes)

Xavier Puig

director

**Orquestra
Simfònica del Vallès**

I PART

PIOTR. I. Txaikovski (1840-1893)

*Concert per a piano i orquestra núm. 1,
en Si bemoll menor, op. 23*

- I. Allegro non troppo e molto maestoso
- II. Andantino semplice
- III. Allegro con fuoco

II PART

FERRAN CRUIXENT (1976)

Cyber Prelude (estrena absoluta)
Inspirat en la *Simfonia* núm. 6 de Txaikovski

PIOTR. I. Txaikovski

Simfonia núm. 6, en Si menor, op. 74, "Patètica"

- I. Adagio
- II. Allegro con grazia
- III. Allegro molto vivace
- IV. Finale

Durada aproximada: 110 minuts

PROPERES CONCERTS

DON GIOVANNI MOZART

**Dissabte 5
novembre 2022
18.30 h**

W. A. Mozart
Òpera Don Giovanni

Don Giovanni, Carles Pachón
Leporello, Fernando Álvarez
Donna Anna, Tina Gorina
Commendatore, Jeroboám Tejera
Don Ottavio, César Cortés
Donna Elvira, Maite Alberola
Zerlina, Mar Esteve
Masetto, Quim Cornet

Pau Monterde, direcció d'escena
Miquel Gorriz, assistent direcció d'escena
Daniel Gil de Tejada, director musical
Cor Amics de l'Òpera de Sabadell
Orquestra Simfònica del Vallès

HOMENATGE MORRICONE & ROTA

**Dissabte 19
novembre 2022
18.30 h**

**Dissabte 3
desembre 2022
18.30 h**

E. Morricone
El bueno, el feo y el malo
La muerte tenía un precio
La Misión; Cinema Paradiso
Hasta que llegó su hora
Novecento; El profesional
Érase una vez en América

N. Rota
La strada; Fellini, ocho y medio
El padrino; Ensayo de orquesta

* Narracions en castellà

Salvador Vidal, narrador
Coral Cantiga
Rubén Gimeno, director
Orquestra Simfònica del Vallès

FESTIVAL DE VALSOS I DANSES

**Dissabte 17
desembre 2022
18.30 h**

W. A. Mozart
*Valsos i polques de la família
Strauss*

Sara Bañeras, soprano
Xavier Puig, director musical
Orquestra Simfònica del Vallès

Concert
en coproducció:

FUNDACIÓ
ÒPERA
CATALUNYA

Com les suites dels seus tres ballets, tant el *Concert per a piano i orquestra núm. 1* com la *Simfonia núm. 6* són dues de les obres més enregistrades, inspirades i conegudes de Txaikovski. Escrit a finals de 1874 i estrenat un any després a Boston, el *Concert* combina passatges “di bravura” amb altres de gran delicadesa en una exhibició atlètica, heroica i lírica, tot i no ser nou des del punt de vista lingüístic i formal dins la història del piano. Es divideix en els tres moviments habituals. El primer presenta un icònic tema captivador a la introducció, seguit d'una forma sonata (exposició, desenvolupament i reexposició) a partir de diversos temes —alguns inspirats en ritmes populars—, en una dialèctica a vegades combativa i a vegades sumatòria entre els esclats orquestrals i el discurs del piano, que, a la cadència, s'instal·la en el registre agut. Amb el contrast d'una secció central agitada i basada en la cançó francesa “Cal riure, divertir-se i ballar”, l'*Andantino semplice* és una serenata que comença amb la flauta cantant damunt el *pizzicato* de les cordes i els arabescs ornamentals del piano a ritme de barcarola. El darrer moviment oposa una dansa popular ucraïnesa amb una apassionada melodia als violins, que culmina amb una coda trepidant i feréstega.

Estrenada el 28 d'octubre de 1893, pocs dies abans de la seva mort, per suïcidi, i amb el ple convenciment que era la seva millor composició, la simfonia *Patètica* va resultar un fracàs. Magistralment orquestrada, retrata el turment psicològic i la derrota anímica de l'autor amb una energia paroxística i una polaritat expressiva quasi expressionistes des de l'inici lúgubre del fagot del primer moviment. El segueix un decadent i elegant vals; mentre que l'*scherzo*, maquina i estrepitós com a clara fugida psicòtica, precedeix el desolador *Adagio lamentoso*, que, en confessió de Txaikovski, és com un rèquiem. En aquest sentit, l'obra esclata en els moviments dels extrems i utilitza els moviments centrals com

a tàctica dilatòria, abans d'una esborronadora dissolució final en la qual la música —metàfora de l'existència— glateix pel silenci, apaivagada en el no-res.

Vinculat a aquest final, el *Cyber Prelude* (2022) de Ferran Cruixent (Barcelona, 1976) ens situa en la frontera de la vivència tanàtica, en una mena d'ataràxia sonora, d'efecte hipnòtic, allunyada de qualsevol intenció narrativa i que l'imaginari popular associarà a la ciència-ficció. Es desplega en un *crescendo* subtilment acumulatiu amb fugaços moments de represa, per cloure's damunt el batec persistent del bombo que emula els tambors de la mort. Una mort evocada per un ritme marcial amb què denuncia la guerra d'Ucraïna i el patiment humà.

Com en altres creacions, Cruixent empra dissenys melodicorítmics repetitius (sextets, notes de pedal, *glissandos*...) amb petites variants entreteixits en canons i contrapunts quasi imperceptibles jugant, fins i tot, amb la microtonalitat en un àmbit d'extensió de tessitura molt limitat per a cada instrument (en general, l'interval de tercera). Aquests, a més, presenten línies i motius diferents dins una mateixa família. D'aquesta manera es genera un magma sonor tens, estàtic i, alhora, divers, de textures estratificades i profusa densitat harmònica, molt exigent i precís en l'afinació i el color tímbric, gràcies a un tractament hereu del minimalisme nord-americà i de Ligeti. També hi suma dos arxius d'àudio: el so dels mòbils i el del cometa 67P a partir de la captació feta per la NASA l'any 2014, atès que “al final es torna a escoltar tota l'obra de manera fugaça a través dels mòbils, com a metàfora de la vida digital que s'escapa en la virtualitat”, segons el compositor.

Albert Ferrer Flamarich Musicògraf, historiador de l'art i crític del *Diari de Sabadell*

FORMACIÓ ORQUESTRAL

Director titular: Xavier Puig

Responsable de programació:
Jordi Cos

Concertino titular: Birgit Kolar

Concertino associat: Javier Mateos

Violins 1rs: María Dolores González*, Canòlich Prats**, Jose David Fuenmayor, Helena Muñoz, Irina Galstian, Guillermo Plazas, Joaquim Giménez, Narcís Palomera, Pau Fogàs, Laia Pujolassos

Violins 2ns: Giovanni Giri*, Gala Cebotari**, Xavier Buira, Anna Maria Garcia, Joan Montero, Pamela Muñoz, Carles Planas, Xavier Riba, Inés Sanchís, Carla Sanuy i Montserrat Seras

Violes: Miquel Còrdoba*, Joan Fèlix, Cristina Izcue, Javier Garcia, Jordi Cos, Glòria Casanovas, Josep Bosch, Jordi Nabona i Lynn Barton

Violoncels: Romain Boyer*, Noemí Pasquina, Mireia Quintana, Clara González, Joan Palet, Montserrat Biosca, Eva Otero i Joan Esplugas

Contrabaixos: Joan Collé*, Joan A. Lozano**, Joan Catallops, Manel Ortega, Jordi Soler i Mònica Serra

Flautes: Isabel Moreno*, Elisabeth Franch** i Pol Abellan

Oboè: Òscar Diago* i Laura Díaz**

Clarinetes: Toni Galán*, Jose María Martínez** i Víctor García

Fagot: Pau Solà* i Ariane López**

Trompes: Carles Lizondo*, Laureà Vicedo**, Carles Domingo i Sergi Chofre

Trompetes: Carlos Megías*, Alexandre Baiget** i Marc Balaña

Trombons: Francisco Palasí*, Sergi Alonso** i Alberto Poggialini**

Tuba: Juan Bautista Domènech

Timpani: Marc Cabero*

Percussió: Fco. José Sánchez*, Manel Ferrer i Pere Cornudella

* Solista ** Assistent solista

Al cicle Simfònics al Palau col·labora:

B Sabadell
Fundació

Amb el suport de:

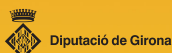

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Patrocinadors i col·laboradors principals de l'OSV

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

B Sabadell
Fundació

Fundació
FLUIDRA
Llegat Joan Planes

Col·laboradors de l'OSV

Media partners

LAVANGUARDIA

Cat **Música**

440
1ª clàssica & jazz

NÚVOL

L'OSV forma part de **clade**
Grup Empresarial Cooperatiu

Troba'ns a:
www.palaumusica.cat
www.osvalles.com

ELIA CECINO, piano

Elia Cecino, recent guanyador del 28è Concurs Internacional de Piano de Nova Orleans (EUA), va guanyar l'any 2021 el primer premi dels concursos internacionals James Mottram de Manchester (Anglaterra) i Ricard Viñes de Lleida (Espanya). També ha guanyat importants premis internacionals als concursos Ciudad de Ferrol i Pozzoli di Seregno i Schumann de Düsseldorf. Des del 2014 ha actuat en nombroses sales europees com el Teatre Verdi de Trieste, el Gran Teatre La Fenice i el Teatro Malibran de Venècia, entre d'altres. El 2016 va participar en una gira de concerts als Estats Units. Nascut l'any 2001 a Treviso, va començar a estudiar piano als 9 anys amb Maddalena De Facci i als 17 es va graduar al Conservatori de Cesena amb la qualificació de *summa cum laude*. L'any següent va guanyar el XXXVI Premi de Venècia, el concurs reservat als millors graduats dels conservatoris italians. Posteriorment va estudiar amb Andrzej Jasinski, i va obtenir el Màster de l'Accademia del Ridotto di Stradella el 2021. Actualment està cursant l'especialització amb Eliso Virsaladze i Boris Berman. Des del 2019 Elia és artista resident de la Fundació Luigi Bon.

XAVIER PUIG, director

És director titular de l'Orquestra Simfònica del Vallès, del Cor de Cambra de l'Auditori "Enric Granados" de Lleida, i director principal del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana i de l'Orquestra de Girona. Ha nascut a Cervera (Lleida), on començà els estudis musicals amb el piano i el violí, per ampliar-los amb la composició, al Conservatori Professional de Badalona. Paral·lelament, s'inicià en la direcció coral amb Josep Prats, Johan Duijck, Laszlo Heltay, Jordi Casas i Pierre Cao, i posteriorment amplià la formació orquestral amb el mestre Salvador Mas a Barcelona i amb Leopold Hager a la Universitat de Viena. Ha estat director assistent de la Jove Orquestra Nacional d'Espanya (JONDE) i de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC). Ha estat director convidat en nombroses orquestres del país, amb una vinculació especial amb l'Orquestra Terrassa 48. És professor d'orquestra i direcció a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC) i dirigeix el Curs de Direcció d'Orquestra de Terrassa des del 2017. Ha enregistrat obres d'autors catalans i diversos programes divulgatius per a TV3. Fou fundador i director artístic de les sis primeres edicions del Festival de Pasqua de Cervera, dedicat a la música clàssica catalana.

ORQUESTRA SIMFÒNICA DEL VALLÈS (OSV)

Va néixer el 1987 en el si de l'Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell i molt aviat s'estructurà com una societat anònima laboral, en què els treballadors en són alhora els propietaris. La seva activitat se centra a la ciutat de Sabadell, amb una temporada pròpia i com a orquestra del circuit Òpera a Catalunya, i al Palau de la Música Catalana, amb el cicle de concerts Simfònics al Palau. N'han estat directors titulars Albert Argudo, Jordi Mora, Salvador Brotons, Edmon Colomer, David Giménez Carreras, Rubén Gimeno i James Ross. Des del setembre del 2018 ho és Xavier Puig. Ha rebut el Premi Nacional de Música 1992, atorgat per la Generalitat de Catalunya, i la Medalla d'Honor 2012 de la ciutat de Sabadell.